

ΠΟΛΙΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΛΗΡΩΤΕΑ	
Ἐνταῦθα ἐτησίᾳ φρ. 10	
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι . . » » 12	
Διὰ τὰ δημόστ. καὶ δημ. γραφεῖα » » 15	
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει » » 16	

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ
Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει ὁ στίχος λεπ. 20
Διὰ διατριβὰς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

ΤΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΚΑΙ Η ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΤΩΝ ΣΧΕΔΙΩΝ ΤΟΥ Κ. ΒΑΦΙΑΔΑΚΗ !

Διὰ τῶν ἑορτῶν ἐπὶ τῇ δῆθεν ἐνηλικιώσει τοῦ διαδόχου προπαρεσχεύασε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἱκῆς Ἰανουαρίου ὁ πρωθυπουργὸς Τρικούπης· διὰ τοῦ πανηγυρισμοῦ τῶν ἀποκαλυπτῶν τοῦ παρὰ τὸν Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως στηθέντος καλλιτεχνικοῦ Ἡρώου εἰς μνήμην μὲν τῶν πρώτων τῆς πόλεως οἰκιστῶν, εἰς μνημόσυνον δὲ τῶν κατὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν Παλιγγενεσίας πεσόντων Ἑλλήνων καὶ φιλελλήνων ἔγνωσαν ὁ γηραιὸς δήμαρχος Βαφιαδάκης καὶ οἱ ὑπεράνω καὶ ὑποκάτω αὐτοῦ ἱστάμενοι νὰ διασώσωσι τὸ δημαρχικὸν ἀξίωμα κατὰ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν, ἣν Ἰουλίου. Τὸ πρῶτον ἐπέτυχεν, ἀλλὰ τὸ δεύτερον ἀπέτυχεν οἰκτρῶς, ὅπως συνήθως ὄλα τὰ ἀντίγραφα, καὶ μάλιστα ὅταν ὑπὸ τσαρλατάνων ἀντιγραφῶν συντάσσονται, ἀποτυγχάνουν. Ἐπὶ δωδεκαετίαν οὐ μόνον παρημέλει ἀλλὰ καὶ κατεπολέμει τὴν κατασκευὴν καὶ ἴδρυσιν τοῦ Ἡρώου, οὐ τὴν δαπάνην ἄλλοι, ὧν τὴν φιλοπατρίαν οὐδὲ νὰ ἀντικρύσῃ δύναται ὁ ξηρὸς λογιστὴς, εἶχον ψηφίσει· ὅταν ὅμως εἶδεν ὁ Σ. γέρον ὅτι τὸ πλοῦσιον αὐτὸ μεταλλεῖον, ὅπερ δημαρχικὸν ἀξίωμα καλεῖται, κινδυνεύει νὰ διαφύγῃ τὰς χεῖρας του δὲν ἐλησμόνησε νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸ ἐκμεταλλευτικὸν του χωνευτήριον καὶ τὸ δυστυχησμένον τὸ Ἡρῶν! Ἐδίρξον δάξαν γελωτοποιοὺς νὰ λαλῶσι πολλὰ περὶ Ἡρώου καὶ λέγωσιν ὅτι οἱ περὶ τὸν Τσιροπινᾶν θέλουν νὰ τὸ πάρουν (νὰ τὸ κάμουν τί;) καὶ ἠκόμισαν τὴν γελωσίαν καὶ ἀνοῦσιον γραφεῖδα των διὰ νὰ γράφουν μὲ το ἔτι ἀνοῦσιώτερον καὶ ψευδὲς ὄνομα «ἕνας γέρον τοῦ Βροντάδου» ὅτι οἱ περὶ τὸν Τσιροπινᾶν θὰ σπάσουν τὸ ἀγάλμα!! Προχθὲς δὲ διὰ πομπῶδους περὶ τὴν φρασεολογίαν καὶ τὴν ἰδέαν προκηρύξεως τοῦ γηραιοῦ Δημάρχου, τοῦ ζηλωτοῦ οὐχὶ τῆς φιλοπατρίας καὶ τῶν ἀνδραγαθημάτων

ἐκείνων εἰς μνημόσυνον τῶν ὁποίων ἔστη τὸ Ἡρῶν, ἀλλὰ τοῦ Τσιφούτ Ἰαννάκη καὶ τῶν ἀξίων ὀπαδῶν του, ἐκάλεσαν τὸν λαὸν τῆς Ἐρμούπολεως ἵνα ἀνέλθῃ χθὲς τὸν λόφον Δῆλι, ὅπου ὑποδομηται ὁ Ναὸς τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἔστη τὸ καλλιτεχνικὸν Ἡρῶν, καὶ πανηγυρίσῃ τὰ ἀποκαλυπτῆρια αὐτοῦ. Καὶ μετέβησαν συσσωματωμένοι καὶ ἐν θριάμβῳ ἐκεῖ ἐπάνω, παρακολουθούμενοι ὑπὸ πολυαριθμοῦ ἐνόπλου δυνάμεως, ὡσεὶ ἰσχυρόν τι φρούριον ἐπρόκειτο νὰ ἐκπολιορκήσουν! Θὰ ὑπάγωμεν ἡμεῖς, ἐσκέφθησαν, μόνον, οἱ ἀντιφρονούντες θὰ ἀπόσχῃσι, θὰ θορυβήσωμεν, θὰ φλυαρήσωμεν, θὰ βγάλωμεν λόγους, θὰ κατέλθωμεν μὲ ζουρνάδες καὶ μὲ τύμπανα, θὰ δημοκοπήσωμεν πολὺ καὶ θὰ πάρωμεν τὴν ἐκλογὴν! Ἄλλα ὅμως σκέπτεται ὁ ὄνος καὶ ἄλλα ὁ ὄνηλάτης! Δὲν ὑπῆρχον δὲ οὔτε παράσημα, οὔτε κατάδικοι, οὔτε φαγοπότια! Τὸ ἀντίγραφον ἀπέτυχεν οἰκτρῶς!

Ἡ τελεσθεῖσα χθὲς πανηγυρίς δὲν ἀνῆκεν εἰς οὐδένα χωριστὰ ἀλλ' εἰς ἅπασαν τὴν Ἐρμούπολιν. Ἡ μερίς λοιπὸν τοῦ κ. Τσιροπινᾶ, ἥτις δὲν εἶναι ἐκμεταλλευτικὴ ἀλλὰ παραγωγικὴ, ἐναντίον τῶν προθέσεων καὶ τῶν σχεδίων τοῦ Σ. γέροντος καὶ τῶν ὑπεράνω καὶ ὑποκάτω αὐτοῦ, ἀνῆλθε καὶ αὐτὴ τὸν λόφον ἵνα ἐκπληρώσῃ ἐπιβαλλόμενον αὐτῇ καθῆκον καὶ ἀσκήσῃ ἀνῆκον αὐτῇ δικαίωμα, νὰ συμμετάσχῃ τῆς πανηγύρεως τῶν ἀποκαλυπτῶν τοῦ Ἡρώου. Οἱ περὶ τὸν Σ. γέροντα δὲν ἐλησμόνησαν νὰ καταλάβωσιν ἅπαντα τὸν περίξ χωρὸν καὶ ἀνεγείρωσι φραγμὸν ἀνυπέβλητον εἰς τοὺς περὶ τὸν κ. Τσιροπινᾶν παρατάξαντες τὴν ἐνοπλον δύναμιν. Ὅτε δὲ ἐγένοντο τὰ ἀποκαλυπτῆρια ὁ Πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου κ. Π. Κοσκορόζης Ἰατρός, εἰς τῶν ἐγκρίτων τῆς μερίδος τοῦ κ. Τσιροπινᾶ διὰ πολλοῦ κόπου κατώρθωσε νὰ πλησιάσῃ εἰς τὸ βᾶθρον τοῦ Ἡρώου καὶ ἐδήλωσεν ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ ὀμιλήσῃ ἐπὶ τῇ τελουμένη πανηγύρει ὑπὸ τὴν ῥηθεῖσαν ἰδιότητά του. Τὸ ἀπροσδόκητον τοῦτο τοὺς κατετάραξεν, αὐτὸς δὲ ὁ Σ. γέρον ἐπιλαθόμενος καθολοκληρίαν καὶ τῆς κοινοτάτης ἀξιοπρεπείας εἴντα θέλης ἐδῶ, δὲν εἶσαι πρόεδρος ἐδῶ

ἀλλὰ κάτω» εἶπεν πρὸς τὸν κ. Κοσχορόζην κράζων συγχρόνως «ποῦ εἶναι ἐκεῖνος ὁ Ἐλευθεριάδης;» Τὸν Σ. γέροντα μιμούμενος ὄλος ὁ πῆριξ συρφετός ἤρχισε νὰ ὠθῆ καὶ νὰ σύρῃ τὸν κ. Κοσχορόζην, ἀλλ' οὗτος ὑπερπηδήσας διὰ πολλῶν μόχθων τὰ παρεμβαλλόμενα αὐτῷ προσκόμματα ἀνήλθε τὸ βᾶθρον καὶ ἤρξατο δι' ἡχηρᾶς φωνῆς ἀπαγγέλλειν τὸν κάτωθι δημοσιευόμενον λόγον του. Ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τοῦ λόγου του διεκόπτετο ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ὑπὸ τοῦ στίφους ἐκείνου τῶν βαρβάρων δι' ἀγρίων φωνῶν «κάτω κάτω, ἄλλος» καὶ διὰ συριγμῶν καὶ κωδωνοχρυσίας, ἀλλ' ἐπέμεινε καὶ κατῴρθωσε νὰ περάνῃ τὸν λόγον του. Εἰς ὅλην δὲ αὐτὴν τὴν βαρβαρότητα ἄπασαι αἱ ἐξουσίαι διέμενον ἀπαθεῖς, περὶ ἐνός καὶ μόνου φροντίζουσαι, νὰ μὴ ἐπλησιάσῃ τις ἐκ τῶν ἀντιφρονούντων! Εὐρέθη ὅμως καὶ εἰς ὄλος ἰδικός των (καὶ τὸν ὀνομάζομεν πρὸς τιμὴν του) ὁ ἀργυραμοιβὸς Π. Τζανέας, ὅστις μὴ δυνάμενος νὰ ὑποφέρῃ αὐτὴν τὴν ἀχρεϊότητα ἐπανειλημμένως ἐφώνησε «δὲν ἐντρέπεσθε πλέον, δὲν ἡσυχάζετε»; Ἐν τούτοις τὸν κ. Κοσχορόζην διεδέχθη εἰς τὸ βῆμα ὁ ἰδικός των κ. Ε. Ἐλευθεριάδης, καθ' οὗ ἠγανάκτησεν ἐν ἀρχῇ ὁ μεγαλόψυχος γέρον ὁτι ἐβράδυνε καὶ οὕτω ἠδυνήθη νὰ ὀμιλήσῃ ὁ κ. Κοσχορόζης. Τὰ στίφη τῶν βαρβάρων ἐκραύγαζον ἐκάστοτε «εὐγε» ὅτε δὲ ὁ ρήτωρ ἐτελείωσε τὸν λόγον του ἐξελαρυγγίσθησαν ζητωκραυγάζοντα. Παρελθὼν τότε τὸ βᾶθρον ὁ ὑποψήφιος Κ. Τσιροπινᾶς ὅπως τῇ ἐντολῇ φίλων πολλῶν τῆς μερίδος του ἀναθήσῃ στέφανον ἐκώλυτο ὑπὸ τοῦ κ. Ἐλευθεριάδου λέγοντος «δὲν ἠμπορεῖς νὰ ὀμιλήσῃς οὔτε νὰ ἀναθήσῃς στέφανον ἀφοῦ οὔτε ὁ γέρον Βαφειαδάκης ἐπραξέ τοιοῦτόν τι.» Ἐπιμένοντος δὲ τοῦ κ. Τσιροπινᾶ τὸ σύνθημα τῆς ἀποχωρήσεως ἐδόθη. Αἱ σημαῖαι, ἡ Νομαρχία, ἡ δημαρχία, ἡ Ἀστυνομία μετὰ τῶν στιφῶν ἐξεκίνησαν κραυγάζουσαι «Ζήτω ὁ γέρος» ἡ δὲ ἐνοπλος δύναμις παρετάχθη ἔνθεν καὶ ἔνθεν, μικροῦ δεῖν δὲ παρούσας καὶ ὅπλα εἰς τὰ παρελθόντα στίφη. Μόλις ὅμως ἡ παρέλασις τῶν στιφῶν ἐτελείωσεν ἡ ἐνοπλος δύναμις προσήλθεν ὅπου ὁ κ. Τσιροπινᾶς μετὰ τῶν φίλων του ἴστατο καὶ ἐκώλυε τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἀνθρώπων τῆς μερίδος του ὑφῆσσαν τὰς ἀκτινίδας τῶν ὀπλων καὶ κράζουσα «διαλυθῆτε!» Οὔτε ἐμπρός οὔτε ὀπίσω! Τέλος ἐσπρωξάν τοὺς ἐμπροσθινοὺς πρὸς τὰ κάτω καὶ διεσκόρπισαν μὲ τὰ κοντάκια τὴν ὀπισθοφυλακὴν! Ἄλλ' εἶναι δυνατόν νὰ καταπνίξῃ τις τὸ φρόνημα τοῦ λαοῦ; Μετ' ὀλίγον συνηθροίσθησαν καὶ ἠνώθησαν, ἐκεῖ δὲ εἰς τὴν κατωφέρειαν ὤφθησαν ἀμφοτέραι αἱ μερίδες. Τί ἦσαν; ἐμπρός ὁ Σ. γέρον ἀκολουθούμενος ἀπὸ τὴν Νομαρχίαν, τὴν Δημαρχίαν, τὴν Ἀστυνομίαν, μερικὸς τοῦ δήμου Σύρου, μερικὸς μισθωτοὺς καὶ οὐκ ὀλίγους παῖδας, ὀπίσω δὲ ὁ κ.

Τσιροπινᾶς ἀκολουθούμενος ἀπὸ τὸν λαὸν τῆς Ἐρμουπόλεως πάσης τάξεως καὶ ἐπιτηδεύματος. Ναὶ εἶναι ἀληθές τοῦτο. Τὸ εἶδαν ὅλοι ὅλοι ὅσοι δὲν ἦσαν στραβοί. Ἡ Ἐρμούπολις θέλει νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν δεκαεπτὰετῆ δυναστείαν τοῦ Σ. γέροντος διὰ τοῦ κ. Τσιροπινᾶ ὅστις κατέχει τὴν καρδίαν τῆς πόλεως! Καὶ ὅμως ὁ Σ. γέρον λησμονῶν ὄλας τὰς θείας καὶ ἀνθρωπίνας ὑποχρεώσεις του θέλει σῶναι καὶ καλὰ διὰ τῆς συνωμοτούσης ἐξουσίας νὰ ἐκλεχθῆ καὶ πάλιν Δήμαρχος ὑβρίζων, ἀπειλῶν, διαφθείρων, τύπτων καὶ τραυματίζων τοὺς συμπολίτας του οἵτινες ἠνέχθησαν τὸν ζυγὸν του ἐπὶ δεκαεπτὰ ἔτη! Ὅτε διήλθομεν τὰς ἡμέρας ἐκείνας τοῦ μακαρίτου Βούλγαρη τίς ἐφαντάζετο ὅτι ἠδύναντο νὰ ἀναβιώσωσι χείρονες ἐκείνων μετὰ δέκα καὶ τρία ἔτη; Καὶ ὅμως εἶναι ἀληθές! Αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι ἀνεβίωσαν ὑπὸ εἰδεχθεστέρα μορφήν πρωθυπουργοῦντος τοῦ κ. Τρικούπη! Καὶ ὁ μὲν καὶ ὁ δὲ πληρώνουν μὲ πολὺ ἀκριβὸν νόμισμα τὴν ὑπερμέτρως τιμήσασαν αὐτοὺς Ἐρμούπολιν.

ΛΟΓΟΣ

ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΤΩΝ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΩΝ ΤΟΥ
ΗΡΩΟΥ

ΥΠΟ

Π. ΚΟΣΚΟΡΟΖΗ

προέδρου τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου Ἐρμουπόλεως.

Φίλτατος συμπολίται,

Σήμερον ἡ Ἐρμούπολις πανηγυρίζει, εὐσεβῆ καὶ κατανυκτικὴν πανήγυριν ἐγείρουσα περικαλλῆς μνημεῖον πρὸς αἰωνίαν δόξαν τῶν μεγάλων ἐκείνων ἀνδρῶν τῆς εὐκλεοῦς ἡμῶν παλιγγενεσίας οἵτινες διὰ τῶν ἐνδόξων αὐτῶν κατορθωμάτων, τῶν γενναίων αὐτῶν χρηματικῶν θυσιῶν καὶ τῆς μεγάλης πολιτικῆς συνέσεως καὶ ἀρετῆς ἠλευθέρωσαν μέρος τοῦ ἐπὶ μακροῦς αἰῶνος στενάζοντος Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Ποῖα πόλις, ποῖα κώμη, ποῖα γωνία ἐπὶ τέλους τῆς ἑλληνικῆς γῆς ἀναμνησκόμενη τῶν ὑπερανθρωπίνων ἀγῶνων τῶν ἡρώων ἐκείνων δὲν ἠλεκτρίζεται, δὲν συναισθάνεται τὴν μεγάλην ὀφειλὴν τὴν κατὰ καθῆκον ἐπιθεβλημένην διὰ τὸ μέγα ὄντως ἔργον ὅπερ εἰργάσαντο ἀποσπᾶσαντες τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν ἐν τοῖς πράγμασι ἐκδιδωθεῖσαν συμπάθειαν τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου; Τίς ὁ ἀγνοῶν ὅτι οἱ θεσπέσιοι ἐκεῖνοι ἄνδρες οἱ τῶν πάντων στερούμενοι ἀλλ' ἐπὶ τῆς θείας ἀρωγῆς ἐρεϊδόμενοι διεδικουῦντες τὰ ἱερά καὶ ἀπαράγραπτα τοῦ ἑλληνισμοῦ δικαιώματα ἐπὶ ἐννέα ὀλόκληρα ἔτη ἀντεμετώπιζον σθεναρῶς κραταιὰν αὐτοκρατορίαν ἣν καὶ αὐτοὶ οἱ ἰσχυροὶ τῆς Δύσεως ἔτρεμον διὰ τὰς τεραστίας αὐτῆς δυνάμεις; Πότε ἡ ἱστορία ἀνέγραψεν ἐν ταῖς ἀνεξιτήλοις αὐτῆς δελτοῖς σειρᾶν ὅλην μεγαλοεργημάτων πρὸ τῶν ὁποίων ἐκπλήσσεται ὁ ἱστορικὸς ἀδυνατῶν νὰ κατανοήσῃ τὸ μέγεθος τοῦ θάρρους, τῆς ἀνδρείας, τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ τῆς πολεμικῆς μεγα-

λοφύας ὧν βρῖθαι ἐκείνη ἐθνικὴ ἐξέγερσις ; Ὀλίγοι, ἀσύντακτοι, στερεμένοι τῆς στρατιωτικῆς ἐκείνης καὶ ναυτικῆς μορφῶσι τῆς ἀπαρτιτῆτος πρὸς καταστρατήγησιν τῶν πορμίων ἀνεδείχθησαν πλείστοι ὅσοι ὡς διὰ μαγείας ἀπίσμιλλοι ναυάρχοι καὶ στρατηλάται κατ' οὐδὲν ἀπολεψόμενοι τοῦ κλέους τῶν περι- κλεῶν ἡμῶν προγόνων.

Ἄλλ' ἐνῶ οἱ ἡμέτεροι πατέρες ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐκείνου πυρὸς ἐμπνεόμενοι ἤγαγον κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν τὰ ἀθάνατα ἐκεῖ τρόπαια ὧν ἡ φήμη διεσαλπύσθη ἀνά τὴν ὑφήλιον ὑμπασαν, οἱ ἄγριοι Τούρκοι μαινόμενοι ἐπὶ τῇ ἀπωτῇ τιμικροῦς λείας ἔσφαζον ἀθῶους, ἀπηγγόνιζον περιάρχας, ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς τοῦ ὑψίστου ἀληθεῖς μύρας τοῦ ὑπὲρ πίστεως καὶ πατριῶδος ἀγῶνος. Ὅταν Μπότσαρης καὶ ὁ Κολοκοτρώνης καὶ ὁ Καραϊσκάκης ὁ Λικούλης καὶ ὁ Κανάρης καὶ ὁ Ἄνδρουντος καὶ οἱ ἀρίθμητοι ἐκείνοι ἦρωες ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ γένου μεγαλοψύχως μαχόμενοι, οἱ μὲν ἐτρέπιν εἰς ἐπονεϊδίον φυγὴν τοὺς βαρβάρους πολεμίους, οἱ δὲ ἀνετίνασσαν εἰς τὸν ἀέρα πελωρίους ναυαρχίδας, οἱ ἀννδροὶ ἴπυρκοὶ ἀνήγειρον ἐκαστόμβας ἐξ ἀθῶων γερόντων, πατρικῶν, παίδων καὶ παρθένων, ἐπυρπόλουν πόλεις χωρία, ἐβεβήλουν ναοὺς καὶ ἐνέσπειρον ἀπανταχοῦ τῇ πατρίδος διαβάσεως τῶν τὸν ὄλεθρον, τοὺς θρήνους, καὶ τὴν ἐρήμωσιν. Ὅρδαὶ κορυθαντιῶντων ὑπὸ τῆς ἀκορεστῆς πίψης ἀσεβοῦς ἀντεκδικήσεως περιεργόμεναι ἀντρακί σπῆλαια καὶ κλιτύας ὀρέων ἐνθα ὡς εἰς ἄσυλον κατ' ἐυγον οἱ δυστυχεῖς χριστιανοὶ, ἐβασάνιζον καὶ κατέσφαττον τοὺς ἐν κατανύξει ἐκεῖ

ρούς· ἀλλ' οἱ μακροὶ πόλεμοι καταλείπουσι τραύματα βαθέα καὶ δυσθεράπευτα· ὤφειλον νὰ δημιουργήσουσι καὶ ἐδημιούργησαν.

Ἡ πρώτη ἐκείνη στίβαρὰ καὶ ἀποτελεσματικὴ ὤθησις, ἀκτινοβολοῦν πάντοτε ὑπόδειγμα καὶ τῶν μελλουσῶν ἐνεργειῶν ἀνέδειξε μετὰ ταῦτα τὴν Ἑρμούπολιν οἷα ἀπὸ τοῦ συνοικισμοῦ μέχρι σήμερον παρίσταται. Κέντρον ἀκμαῖον μεγάλων ἐντε τῇ Ἀνατολῇ καὶ τῇ Δύσει ἐμπορικῶν συμφερόντων ἡ Ἑρμούπολις προσεκτῆσατο σημαντικώτατα οὐ τὴν τυχοῦσαν περιβλεπτον θέσιν κατασχούσα ἐν τῷ ἐμπορικῷ κόσμῳ μέχρι τῶν ἀπωτάτων χωρῶν ἐνθα ὡς διαπρύσιοι ἀπόστολοι τοῦ ἐκτάκτως ἀναπτυχθέντος ἐμπορικῷ μηχανισμοῦ τὰ ρίψονίδυνα αὐτῆς τέκνα διατρανοῦσι τὴν ἐμπορικὴν τῆς μητροπόλεως ἐπίδοσιν. Καὶ πρὸ μὲν τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ ἀτμοῦ ἡ Ἑρμούπολις ἦν ἐργαστήριον οὐδέποτε σχεδὸν ἡρεμοῦν πάσης χωρητικότητος πλοίων ἐπισειόντων ὑπερηράνως τὴν ἡλεκτριζούσαν πᾶσαν ἐλληνικὴν καρδίαν κυανόλευκον σημαίαν. Ἡδὴ δὲ μεγάλη ἀτμοπλοικὴ ἐταιρεία λαμπρὸν ὑπισχνουμένη μέλλον ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει· ἐδρεύουσα παρέχει ἀνετον τὴν συγκαιωνίαν ἐν τῷ κράτει, πολυτίμους ἄλλας ἐκδουλεύσεις κατὰ τὰς μεγάλας ἡμέρας τῶν ἐθνικῶν περιπετειῶν, ἐργασίαν δὲ καὶ τέχνην ἀφθονον εἰς τοὺς ἡμετέρους συμπολίτας. Ἐδρα πλουσίας καὶ ποικίλης βιομηχανίας ἐπασχολούσης χιλιάδας φιλοπόνων ἐργατῶν ἡ Ἑρμούπολις μεθ' ὑπερηφανείας δικαίας ἐπιδείκνυσι τὰ λαμπρὰ αὐτῆς ἐργαστάτια ὧν τὰ ὠσαῖα καὶ ἀφθονα προϊόντα κατέστησαν περιζήτητα. Τί δ' εἶπωμεν περὶ τῶν περικαλλῶν ναῶν, τῶν εὐρέων καὶ εὐρύθμων σχολείων, τῶν ἀνέτων φιλανθρωπικῶν καταστημάτων τοῦ ἀδραῖς δαπάναις φιλοτεχνηθέντος ἀσφαλοῦς λιμένος καὶ τόσων ἄλλων πολυτελῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν καὶ ἰδιωτικῶν μεγάρων παρεχόντων ὄψιν τελείας Εὐρωπαϊκῆς πόλεως καὶ ἧς τὴν λεπτομερῆ περιγραφὴν διὰ τὴν συντομίαν παραλείπομεν ;

Βεβαίως ἡ παροιμιώδης μετ' ἐγκρατεῖς φιλαπονία καὶ ἡ πανθομολογουμένη νοημοσύνη τῶν κατοίκων καὶ ἡ πρὸς παραβόλους βιοποριστικὰς ἐπιχειρήσεις ἐγνωσμένη τάσις αὐτῶν συνεβάλλοντο κατὰ τὸ πλείστον πρὸς τὴν καταπληκτικὴν ταύτην πρόοδον τῆς Ἑρμούπολεως ἀλλὰ καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ συνοικισμοῦ αἰδιμιοὶ ἄρχοντες τοῦ τόπου ἄνθρωποι εὐσεβεῖς, ἀπειριττοι, φιλοπάτριδες, νοήμονες, ἀρικοκερδεῖς, ἐν καὶ μόνον κύριον μέλημα ἔχοντες, τὴν πρόοδον τῆς πόλεως καὶ περὶ τῶν κοινῶν ὡς περὶ τῶν ἰδίων κηθόμενοι συνετέλεσαν ἀπείρους ὅπως ἐπὶ ἀκραδάντων πλέον βάσεων στηρίζηται ἡ Ἑρμούπολις πρὸ τῆς ὁποίας νεοὶ καὶ θαλεροὶ ὀρίζοντες ὁραμέραι ἀνοίγονται.

Ἐπεθύμουν, φίλοι συμπολίται, νὰ μνημονεύσω ὀνομαστί τοὺς ἀειμνήστους ἐκείνους ἄνδρας πρὸς τοὺς ὁποίους ἡ Ἑρμούπολις ὀφείλει νὰ τρέφῃ αἰωνίαν εὐγνωμοσύνην καὶ λατρείαν. Ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον καὶ δυσχερὲς καὶ ἐπικίνδυνον καθίσταται μοι φοβουμένῳ μὴ ἐν τῇ συντόμῳ ταύτῃ ὀμιλίᾳ παραλείψω τινὰς ἀκουσίως μου. Δὲν δύνῃμαι ὅμως νὰ μὴ μνησθῶ μετὰ συγκινήσεως καὶ εὐλαβείας τοῦ αἰδιμίου Ζαννῆ Βούρου τοῦ ἐπὶ πολλάς περιόδους μετὰ πατριωτισμοῦ καὶ φρονήσεως πρυτανεύσαντος τῶν κοινῶν τῆς πόλεως πραγμάτων, καθόσον ὁ μακαρίτης Βούρος υἱοθετήσας μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὴν πρὸ πολλῶν ἐτῶν ριφθεῖσαν ἰδέαν περὶ ἀνεγέρσεως Ἡρώου ἤγαγεν αὐτὴν εἰς αἴσιον πέρας μὴ ἐπιζήτας δυσ-

Μετὰ πῆσης αὐταπαρνήσεως καὶ συνέσεως εἰργάζοντο οἱ ἀειμνήστοι ἐκεῖνοι ἄνδρες ἐνέχοντες ἔτι ἐν τοῖς στέρνοις αὐτῶν κοχλάζον τὸ φλογερὸν ἐκεῖνο αἶσθημα τῆς φιλοπατρίας καὶ τῆς συνκισθήσεως τοῦ πρὸς τὴν νεάν πατρίδα καθήκοντος ! Ἡσθάνοντο μὲν αὐτοὺς ἐλευθε-

τυχώς να ἴδῃ πραγματοποιουμένην μίαν τῶν διαπύρων αὐτοῦ εὐχῶν.

Ἦδη πλέον, συμπολιταί, ἢ ἐκ πλείστων κατ' ἀρχάς στοιχείων οἰκοδομηθεῖσα Ἐρμούπολις σήμερον μετὰ ἐξήκοντα καὶ πέντε ἐτῶν πολυκύμαντον βίον ἀποτελεῖ μίαν καὶ ἐνιαίαν καὶ ἀδιαίρετον πατρίδα ἣν πάντες ἀγαπῶμεν καὶ λατρεύομεν. Ἦδη τὰ τέκνα τῶν Χίων, τῶν Πελοποννησίων, τῶν Κρητῶν, τῶν Σμυρναίων, τῶν Κυθωνιαίων, τῶν Ὑδραίων, τῶν Φαρριανῶν, τῶν ἐκ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους καὶ τῶν ἄλλων Ἑλληνικῶν πόλεων γεννηθέντα καὶ ἀνδρωθέντα ἐν Ἐρμουπόλει αὐτὴν ταύτην ἀναγνωρίζουσιν ἐκτὸς τῆς κοινῆς ὡς ἰδιαιτέραν πατρίδα, περὶ αὐτῆς σκέπτονται, περὶ αὐτῆς φροντίζουσι ὡς μητρός, πρὸς αὐτὴν ἀτενίζουσι χαίροντα τὴν ἄδολον ἐκείνην χαρὰν ἐπὶ τῇ εὐτυχίᾳ καὶ θλιβόμενα ἀμερίστως ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς αὐτῆς.

Ἡμεῖς λοιπὸν οἱ τῶν ἀγαθῶν τούτων ἀπολαύοντες καὶ σεμνυόμενοι ἐπὶ τῇ ἐπιδόσει τῆς ἡμετέρας πόλεως δικαίως καὶ κατὰ καθῆκον ἐγείρομεν μνημεῖον πρὸς τιμὴν τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων οἵτινες διὰ τῶν μεγάλων αὐτῶν ἀρετῶν ἐπεράτωσαν τὸ ἐπίμοχθον ἔργον τῆς ἀπολυτρώσεως ἐκ τοῦ πιέζοντος τὰ στήθη ἡμῶν ἀφορήτου ζυγοῦ γερκίροντες τὴν μνήμην αὐτῶν καὶ ἀποτίνοντες ἐλάχιστον φόρον εὐγνωμοσύνης διὰ τὸ θεῖον δῶρον ὅπερ ἐδώρησαντο ἡμῖν ἤτοι τὴν γλυκειὰν ἐλευθερίαν ὑπὸ τὴν χρυταίαν ἀγίδα τῆς ὁποίας πάντα τὰ ἀγαθὰ ἐπιτελοῦνται.

Αἱ δὲ σκιαὶ τῶν μεγάλων ἐκείνων ἡρώων ἡμεδαπῶν καὶ φιλελλήνων καὶ τῶν μαρτυρικῶν θάνατον ὑποστάντων καὶ τῶν αἰοιδίμων οἰκιστῶν καὶ τῶν κατὰ καιροὺς ἀρχόντων οἵτινες ἐπὶ τοσοῦτον ἐμόχθησαν διὰ τὴν εὐημερίαν τῆς Ἐρμουπόλεως καὶ τῶν σεπτῶν ἐκείνων ἀειμνήστων Ἱεραρχῶν Πλάτωνος καὶ Δανιὴλ τῶν ὁποίων τὴν ἱεράν κόριν σήμερον εὐσεβῶς ἐνταῦθα κατατίθεμεν, αἱ σκιαὶ λέγω τῆς ἀθανάτου ταύτης πλειάδος περιπτάμεναι ἄνωθεν ἡμῶν καὶ ἀγάλλουσαι διὰ τὴν συγκινητικὴν ταύτην ἑορτὴν εὐλογοῦσιν ἡμᾶς καὶ εὐχονται διακαῶς ὑπὲρ τοῦ αἰσίου μέλλοντος τῆς Ἐρμουπόλεως, ἐν γένει τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ταχείας ἀπελευθερώσεως ἀπάσης τῆς ἀναξιοπαθοῦσης ἑλληνικῆς φυλῆς. Δίωνία λοιπὸν ἡ μνήμη τῶν ἀειμνήστων ἐκείνων ἀνδρῶν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἄλλων διέδωσαν οἱ περὶ τὸν γηραιὸν δήμαρχον καὶ ἐπεβεβαίωσαν οἱ ἐξ Ἀθηνῶν πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ὑποψηφιότητός του ἐλθόντες, ὅτι ἡ ἦττα αὐτοῦ ἔσεται ἦττα τοῦ τρικουπικοῦ κόμματος. Ἡ διάδοσις αὐτῆ τῶν περὶ τὸν Σ. γέροντα εἶναι ἡ ἠθικωτέρα συγκρινομένη πρὸς τὰς καθημερινὰς δυσώδεις καὶ κακοθήεις διαδόσεις των, εἶναι ὁμῶς ἐπίσης ψευδεστάτη ὁ ἀγὼν ὁ δημαρειακὸς εἶναι τοπικὸς, τοπικώτατος οὐδεμίαν δὲ σχέσιν ἔχουν πρὸς αὐτὸν αἱ πολιτικαὶ ἀποχρώσεις τῶν ἐν τῇ Βουλῇ διίσταμένων μεριδῶν. Ἀπόδειξις τούτου εἶναι ὅτι ἄνδρες Δεληγαννικώτατοι ἐκθύμως ὑποστηρίζουν τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ Σ. γέροντος, ἄλλοι δὲ οἵτινες καὶ ψήφοις καὶ χρήμασι ἐνθουσιαστικῶς ὑποστήριξαν τὸν συμπολιτευόμενον συνδυασμὸν κατὰ τὴν 4ην Ἰανουαρίου, ἤδη ὑποστηρίζουν τὴν ὑποψηφιότητα

τοῦ κ. Τσιροπινᾶ. Ὁ ἀγὼν εἶναι καθαρὸς καὶ ἀμιγῆς, γὰρ καταλυθῆ ἢ δεκαεπταετῆς δυναστεία τοῦ Σ. γέροντος καὶ ὁ ταλαιπωρούμενος δῆμος ἀναπνεύσῃ καθαρὸν ἀέρα ἀπαλασσομένου τοῦ ζυγοῦ τῶν ἐκμεταλλευτῶν καὶ λαφυραγωγῶν. Οὐδὲν πλέον οὐδὲν ἐλαττοῦ.

— Τὰ στίφη ἐξεμάνθησαν ἐπὶ τῇ χθεσινῇ ἀποτυχίᾳ Ἐνωμοτάρχης τις ἐξυλοκόπησεν ἐν μέσῃ ἀγορᾷ ἓνα ἀντιφρονούντα καὶ τὸν ἀπήγαγε τυγχρόνως εἰς τὸ κρητικὸν κλητῆρ ἐπετέθη μὲ κάμα κατὰ τοῦ Α. Βαζίκη ἀνερχομένου περὶ μεσημβρίαν μετὰ τοῦ θεῖου του εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ ἐτραυματίσαν τὸν δεύτερον κατὰ τὴν κεφαλήν. Οἱ δὲ προσελθόντες εἶπα ἄδρες τῆς ἐξουσίας προσκαλέσαντες ἀμφοτέρους εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ὅπως δῆθεν συνταχθῶσιν ἢ Ἰατρικῇ ἔκθεσι καὶ μήνυσις κατὰ τῶν δραστῶν τοὺς ἐνέκλεισαν εἰς τὸ κρητικὸν καὶ τοὺς ἐκράτησαν ἐπὶ τέσσαρας περίπου ὥρας! Καθ' ὅλην δὲ τὴν νύκτα πολλοὶ ἐκ τῶν στιφῶν ἠ' ἀμαξῶν διέρχοντο τὴν ἐδὸν Ἐρμού καὶ παρήλασαν πρὸ τῆς πλατείας ζητοκραυγάζοντες ἀγρίως.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἀνακηρυχθεὶς ἐν ἀγνοίᾳ μου ὑψηλὸς Δημοτικὸς σύμβουλος Ἐρμουπόλεως, ἐδυστάω τοὺς προτειναντάς με ὡς τοιοῦτον παρακαλῶ δὲ αὐτοὺς τε ὡς καὶ τοὺς λοιποὺς φίλους μου, ἵνα θεωρήσωσι τὴν κάλην μου ὡς μὴ ὑπάρχουσαν καὶ ἐξωσι δὲ τοὺς δεδοκιμασμένης ἱκανότητῆς ἡρωικῆς ἀξίας ὑποψηφίους συνδημότας.

Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου, τῆ 22 1887.

Νικόλαος Β. Φαρμελίου

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Κυρίως τις εὐπαιδευτος, ἔχων ὥρας ἐλεύθερους, ζητεῖ παραδόσεις εἰς τὰ ἐν τῷ Γυμνασίῳ διδασκόμενα μαθήματα ἰδίως εἰς τὰ φυσικὰ μαθηματικά. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

Τὸ ἀπὸ τριακονταετίας ἰδρυμένον ἐνταῦθα γυναικῶν Σενοδοχεῖον τῆς κ. **Μ. Κούρτενας**, μεταφερόμενον ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν ἀγορὰν ἰδιοκτησίας τοῦ κ. Ἀνδρῆ εἰς τὸ ἐπάνω πάτωμα τῆς ἀντικρῆ τοῦ δικαστηρίου ἐκείνης ἰδιοκτησίας τῶν ἀδελφῶν Νικολαΐδου τῆς γυναικὸς ἐκείνης (ὀνομαζομένης «δωμάτια Νικολαΐδου»). Τὰ δωμάτια ταῦτα ἀνακαινισθέντα καὶ καλῶς εὐτρεπισθέντα ἐνοικιολογῶνται μετ' ἐπίπλων καὶ μὴ εἰς μετρίαν τιμάν.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἡ κάτωθι τῆς θέσεως «Τῶν Ἰωάννη λαντα» ἐξοχικὴ οἰκία ἀποβιώσαντος Παντολέοντος Περδικάκη, μὲ μικρὸν κήπον, εἰς τιμὴν λίαν συγκαταβατικὴν. Πληροφορίαι εἰς τὸ Γραφεῖόν μας.

Τόπος Π. Πρίντζη.